

brilantnosti je třeba, aby byl interpret během jedné scény stárnoucím vypravěčem, klukem z vesnice, mladým londýnským švihákem a aby přitom ještě dokázal naplnit složité kompoziční a stylové požadavky předlohy. Karel Höger je jedním z mála kumštýřů, kteří tuto fantastickou, řekl bych až žongléřskou schopnost mají; navíc představitel Pipa vlastní osobitý herecký šarm, takže dokáže v nejobtížnějších scénách vzbudit dojem naprosté lehkosti a improvizace.“

Nebylo by ale spravedlivé chválit jen Karla Högera; skvělé výkony tu podávají Vilém Besser v roli kováře Joea, Blanka Waleská, jak napsal Jaromír Kazda, „dala postavě slečny Havishamové zároveň rysy přízračné blouznivosti i chladné racionálnosti, pokud jde o peníze nebo metodicky důkladné úsilí o pomstu“, Zdeněk Dítě vytvořil groteskní karikaturu strýčka Pumblechooka... Je to přehlídka hereckého umu.

Rozhlasová premiéra se uskutečnila v květnu až červenci 1972. Když Skvělé vyhlídky v roce 1974 vyšly na dvou dlouhohrajících deskách, byl již Josef Henke z rozhlasu vyhozen a živil se režii v loutkovém divadle v Mostě, v Divadle Spejbla a Hurvínka, v kladenském Lampionu, v libereckém Naivním divadle, v animovaném filmu i jinde. Vladimír Justl o nahrávce napsal v deníku Práce 18. 6. 1975: „... Jaroslav Tafel vytvořil dílo velké umělecké síly, které se

1. Část první	44:22
2. Část druhá	45:05
3. Část třetí	45:11
4. Část čtvrtá	48:19
5. Část pátá	49:12
6. Část šestá	48:39
7. Část sedmá	41:15
8. Část osmá	45:38
Celkový čas 6 hodin 8 minut	

setkalo právem s mimořádným ohlasem posluchačů a kritiky. (...) Dramatizace je postavena na ústřední postavě Pipa, které dal Karel Höger celý rozměr svého jedinečného mistrovství. Je vypravěčem i dramatickým aktérem děje, jeho jemné odstíny hlasu spojují proud epických sekvencí v monolitní celek, v němž patnáct dalších interpretů ve stylově čistém tvaru dynamického příběhu za hudební spolupráce Jiřího Váchala vytváří postavy a evokuje etos, hloubku i vnitřní bohatství Dickensova realistického obrazu.“

Dnes, v předvečer nedožitých osmdesátin Josefa Henkeho, vycházejí tedy Skvělé vyhlídky znovu, na moderním nosiči. Jejich – přes propast času – moderní inscenace si jistě najde i dnes své posluchače.

Přemysl Hnilička